

23 Δεκεμβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΕΡΟΠΗ ΚΟΛΟΚΑΣΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 929/91).

- 5 Συναγματικό Δίκαιο — Συναγματικότητα Νόμον — Οποιαδήποτε νομοθετική πρόνοια αντίκειται στις πρόνοιες του Συντάγματος είναι αντισυνταγματική — Κρίση περί αντισυνταγματικότητας — Τα Άρθρα 19, 21.1 και 28 του Συντάγματος και ο Κανονισμός 24 (1) και (2) — Καμμία αντισυνταγματικότητα.
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Ισχυρισμοί για προκατάληψη πρέπει να αποδεικνύονται με βεβαιότητα.
- 15 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ουσιώδης χρόνος συνδρομής τους — Η *Republic v. Pericleous and Others* και η εφαρμογή της στην κριθείσα περίπτωση — Συνέπειες.
- 20 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Για να επιτύχει ένας αιτητής στην ακύρωση προαγωγής άλλου πρέπει να αποδείξει όχι απλή αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντα.
- 25 Διοικητικό Δίκαιο — Γενικές Αρχές — Αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων — Θεωρία και νομολογία — Εξαιρέσεις — Ανάπτυξη περί της μη συνδρομής εξαιρέσεως στην κριθείσα περίπτωση ελλείψει ειδικής νομοθετικής εξουσιοδότησης αναδρομής.

*Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Μερική Ακυρότητα
— Δυνατότητα διαχωρισμού και διάσωσης του νομίμου μέρους.*

Η αιτήτρια επεζήτησε με την προσφυγή την ακύρωση της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Προϊσταμένων Υπηρεσίας Β' (Οικονομικό Προσωπικό). Στην προσβαλλόμενη απόφαση δόθηκε επτάμηνη περίπου αναδρομική ισχύς. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, μερικώς ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι: 10

1. Σχετικά με το ζήτημα περί τον Κανονισμό 24(1) και (2), όπως αυτός εκτίθεται στην Κ.Δ.Π. 91/89, στο Σύνταγμα δεν υπάρχει καμιά πρόνοια σχετικά με τον τρόπο προαγωγής υπαλλήλων της Αρχής. Ο Νόμος δίνει (με το Άρθρο 3 του Νόμου 61/70) στην Αρχή εξουσία, ανάμεσα σ' άλλα, διενέργειας προαγωγών του προσωπικού της και θέσπισης κανονισμών που να ρυθμίζουν το θέμα. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη νομοθετική πρόνοια στην οποία να αντίκειται ο Κανονισμός αυτός. Οι μόνες πρόνοιες που υποδείχθηκαν από το δικηγόρο της αιτήτρια είναι τα Άρθρα 19, 21.2 και 28 του Συντάγματος. Οποιαδήποτε νομοθετική πρόνοια αντίκειται σε πρόνοιες του Συντάγματος είναι αντισυνταγματική. Νομοθετική πρόνοια κηρύσσεται άκυρη ως αντισυνταγματική, αν αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ότι είναι ασύμφωνη και αντίθετη και δεν μπορεί να συνυπάρξει με το Σύνταγμα (*Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και Άλλοι ν. Καραγιώργη και Άλλων, Αναθεωρητική Έφεση 1163, ημερομηνίας 14/2/91*). 15 20 25

Το Άρθρο 19 του Συντάγματος διαφυλάσσει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης, του λόγου και της έκφρασης, το Άρθρο 21.2 το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι, και το Άρθρο 28 το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης. 30

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν είναι πολιτικά κόμματα κι' ούτε έχουν πολιτικές επιδιώξεις ανάμεσα στους σκοπούς τους. Ούτε ο Κανονισμός 24 έχει καμιά σχέση με πολιτικές επιδιώξεις. Ο διορισμός, ως μελών του Συμβουλίου Προσωπικού, ατόμων υποδεικνυόμενων από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που είναι αναγνωρισμένες από τη Αρχή, δεν αντίκειται σε καμιά πρόνοια του Συντάγματος. Ούτε και υπάρχει στον Κανονισμό 24, πρόνοια ότι οι διοριζόμενοι πρέπει ν'ανήκουν 35 40

συνδικαλιστικά στην οργάνωση που τους υποδεικνύει, η σ' οποιαδήποτε άλλη συνδικαλιστική οργάνωση. Τα υποδεικνύόμενα από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού, δεν διορίζονται από τις

5

συνδικαλιστικές οργανώσεις αλλά από το Γενικό Διευθυντή, που ασκεί με τον τρόπο αυτό κάποιον έλεγχο ως προς το ποιά άτομα θα διορισθούν.

2. Οι συμμετοχές του Συμβουλίου Προσωπικού δεν εκπροσωπούν καμιά οργάνωση, αλλά σκοπός τους είναι η επιλογή των καλύτερων υποψηφίων για προαγωγή. Προς το σκοπό αυτό πρέπει να ενεργούν αμερόληπτα. Ισχυρισμοί για προκατάληψη πρέπει να αποδεικνύονται με βεβαιότητα (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449-450).

10

15

Το γεγονός ότι στο Συμβούλιο Προσωπικού δεν συμμετείχε άτομο που να υποδείχθηκε από τη συνδικαλιστική οργάνωση της οποίας η αιτήτρια είναι μέλος, δεν αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη.

20

Οι ισχυρισμοί της αιτήτριας για προκατάληψη δεν αποδείχθηκαν και απορρίπτονται ως αβάσιμοι. Ούτε η παραβίαση οποιουδήποτε από τα Άρθρα του Συντάγματος στα οποία γίνεται αναφορά αποδείχθηκε. Τα κριτήρια που εφάρμοσε το Συμβούλιο Προσωπικού, αναφέρονται στα πρακτικά του και εφαρμόστηκαν για όλους. Δεν υπήρξε άνιση μεταχείριση της αιτήτριας, ούτε πλήγηκαν τα συνδικαλιστικά της δικαιώματα.

25

30

3. Σύμφωνα με την υπόθεση *Republic v. Pericleous & Others* (1984) 3 C.L.R. 577, ουσιαστικός χρόνος συνδρομής των προσόντων για προαγωγή, είναι, στην περίπτωση προαγωγών Δημοσίων Υπαλλήλων, η ημερομηνία λήψης από την ΕΔΥ της πρότασης για πλήρωση της θέσης. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρξε πρόταση για πλήρωση της επίδικης θέσης, αλλά απόφαση για πλήρωσή της που λήφθηκε από την ίδια την Αρχή, στις 3/5/91. Επομένως, ουσιαστικός χρόνος συνδρομής των προσόντων για προαγωγή με βάση τον οποίο θα κριθεί ποιοι δικαιούνται να είναι υποψήφιοι, είναι η ημερομηνία αυτή και όχι οποιαδήποτε άλλη, προγενέστερη ή μεταγενέστερη.

35

40

Η απόφαση του Συμβουλίου Προσωπικού να λάβει υπόψη, ως ουσιαστικό χρόνο συνδρομής των προσόντων και άλλων

στοιχείων κρίσεων των υποψηφίων, την ημερομηνία αφυπηρέτησης του προκατόχου της θέσης, είναι οπωσδήποτε λανθασμένη, με βάση τη νομολογία μας. Η ακύρωση της επίδικης απόφασης για το λόγο αυτό θα εξαρτηθεί όμως από το κατά πόσο το γεγονός αυτό επηρέασε καθόλου τη θέση της αιτήτριας, ως προς το ενδιαφερόμενο μέρος, αφού η προσφυγή δεν ασκήθηκε από οποιαδήποτε άτομο που δεν είχε τα προσόντα για προαγωγή κατά την 1/1/91, αλλά τα απέκτησε μέχρι την 3/5/91.

Τόσο η αιτήτρια όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, θεωρήθηκαν υποψήφιοι για προαγωγή. Επομένως, - το δικαίωμα της αιτήτρια για υποψηφιότητα, δεν επηρεάστηκε. Το ότι το Συμβούλιο Προσωπικού έκρινε την καταλληλότητα των υποψηφίων με βάση το πραγματικό καθεστώς (στοιχεία κρίσεως), που επικρατούσε κατά την 1/1/91, επίσης δεν επηρέασε τη θέση της αιτήτριας.

Ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας, αν και βάσιμος, έχει μόνο ακαδημαϊκή σημασία στην παρούσα περίπτωση κι' επομένως δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της επίδικης απόφασης.

4. Το θέμα των κριτηρίων εγέρθηκε στις υπόθεσεις **Χ" Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου**, Υποθέσεις αρ. 923/91 και 971/91, ημερομηνίας 3/11/92.

Συμφωνώ με τα όσα λέχθηκαν εκεί και απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της αιτήτριας ως αβάσιμο, προσθέτοντας ότι θα ήταν παράλογο να εφαρμόζονταν άλλα κριτήρια από το ένα και άλλα κριτήρια από το άλλο όργανο.

5. Οι ίδιοι ακριβώς ισχυρισμοί γύρω από την σύσταση του Διευθυντή εγέρθηκαν στην **Χ" Βασιλείου ν. ΑΤΗΚ**. Ο αδελφός Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς αυτούς, είπε ότι, "... πέρα από τα αντικειμενικά κριτήρια των φακέλων που και το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής μπορεί να διαπιστώσει, είναι ενδεδειγμένο ν' αξιοποιηθούν και όσα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής γνωρίζει αναφορικά με την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων".

5 Συμφωνώ με τα πιο πάνω, τα οποία και υιοθετώ για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης. Εξάλλου, η σύσταση του Γενικού Διευθυντή θα ήταν χωρίς καμιά ουσιαστική σημασία αν δεν πρόσθετε τίποτα σ' όσα θα μπορούσαν να εντοπισθούν από τα στοιχεία των φακέλων (*Παπαϊωάννου ν. Δημοκρατίας*).

10 6. Για να επιτύχει ένας αιτητής την ακύρωση της προαγωγής άλλου προσώπου, πρέπει να αποδείξει όχι απλή, αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντα.

15 Αναφορικά με τη βαθμολογία των ενδιαφερομένων εν προκειμένω είναι δύσκολο να πει κανείς ποιος υπερέχει, με τον τρόπο που γίνεται η βαθμολογία, χωρίς να εξάγεται γενική βαθμολογία. Δεν βλέπω να υπάρχει ουσιαστική υπεροχή κανενός. Έστω κι' αν υπάρχει ελαφρή υπεροχή της αιτήτριας, αυτή δεν μπορεί οπωσδήποτε να χαρακτηριστεί ως έκδηλη. Για υπολογισμό της αξίας των υποψηφίων, και την καταλληλότητά τους, σημασία έχουν κι οι παρατηρήσεις των Προϊσταμένων τους. Και σ' αυτή την περίπτωση οι δύο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι.

25 Η πείρα αποτελεί επίσης παράγοντα προσδιορισμού της καταλληλότητας των υποψηφίων. Και οι δύο υποψήφιοι έχουν σημαντική πείρα στην Αρχή. Το γεγονός ότι η αιτήτρια απόκτησε τα προσόντα της πριν το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν επηρεάζει τον παράγοντα της πείρας. Οι υποψήφιοι είναι και πάλι περίπου ισοδύναμοι.

30 7. Στο διοικητικό δίκαιο υπάρχει η αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων (Βλέπε *Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 219).

35 Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, 1929 - 1959 στη σελίδα 197, αναφέρεται ότι δεν μπορεί να δοθεί αναδρομική ισχύς σε πράξη προαγωγής υπαλλήλου.

40 Στο γενικό κανόνα της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων, υπάρχουν κι' ορισμένες εξαιρέσεις, που απαριθμούνται στις σελίδες 197-198 του πιο πάνω συγγράμματος. Η πρώτη περίπτωση είναι η ύπαρξη ειδικής διάταξης νόμου που να ορίζει ότι η διοικητική πράξη ανατρέχει σε χρόνο προγενέστερο της έκδοσής της.

45 Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση αναφέρθηκε στον

Κανονισμό 10(6) και ισχυρίστηκε ότι ο Κανονισμός αυτός παρείχε την αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση.

Η κανονιστική αυτή διάταξη δεν ευνοεί όμως τη θέση του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση. Το γεγονός ότι οι κενές θέσεις πρέπει να πληρώνονται εντός 6 μηνών από την κένωση ή δημιουργία τους, δεν παρέχει απ' εαυτού έρεισμα για την πλήρωση των θέσεων με αναδρομική ισχύ. Ο Κανονισμός 10(6) αναφέρεται στο χρόνο λήψης της διοικητικής απόφασης και όχι στο χρόνο ισχύος της. 5 10

Στην παρούσα περίπτωση άλλη μία ισχυριζόμενη νομοθετική εξουσιοδότηση είναι οι Προϋπολογισμοί της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Νόμος του 1991 (Ν. 93/91). Στο νόμο αυτό, δεν υπάρχει ειδική διάταξη που να εξουσιοδοτεί τη διενέργεια προαγωγών με αναδρομική ισχύ. Το γεγονός ότι ο νόμος αυτός κάλυπτε τις δαπάνες της Αρχής για ολόκληρο το έτος 1991, δεν μπορεί από μόνο του να προσδώσει την αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναδρομική ισχύ της επίδικης πράξης. 15 20

8. Στην παρούσα περίπτωση δεν υπήρχε ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση για διενέργεια της επίδικης προαγωγής με αναδρομική ισχύ. Για το λόγο αυτό, το μέρος της επίδικης απόφασης που αφορά την αναδρομικότητα της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους, πρέπει ν' ακυρωθεί. Το μέρος της επίδικης απόφασης που αφορά την επιλογή του όμως, μένει άθικτο, αφού το παράνομο μέρος της επίδικης απόφασης μπορεί να διαχωρισθεί από το νόμιμο, χωρίς να το επηρεάζει. 25 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

P.I.K. κ.ά ν. Καραγιώργη κ.ά. (1991) 3 Α.Α.Δ. 159· 35

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437·

Republic v. Pericleous and Others (1984) 3 C.L.R. 577· 40

Χ" Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1996) 4 Α.Α.Δ. 4136·

Παπαϊωάννου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Αρ.2) (1991) 3 Α.Α.Δ. 713· 45

Republic v. Mozoras (1970) 3 C.L.R. 210

Ορδοδόξου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374

5

Γεωργίου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1992) 4 Α.Α.Δ. 2569

10

Panayides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 378

Soteriades and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1604

Afxentiou v. Public Service Commission (1973) 3 C.L.R. 309

15

Kotsonis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2346

Papaioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 474

Clerides and Others v. Republic (No.1) (1966) 3 C.L.R. 701

20

Kissonerga Development Co. Ltd v. Republic (1982) 3 C.L.R. 462

Προσφυγή.

25 Προσφυγή με την οποία η αιτήτρια προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέλους Ευθύμιου Κλεάνθους, στη θέση Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β' (Οικονομικό Προσωπικό), στην υπηρεσία της καθ' ης η αίτηση Αρχής, από 1/1/91.

30

A. Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

K. Χ" Ιωάννου, για την καθ' ης η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

40 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια με την προσφυγή της αυτή, προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέλους Ευθύμιου Κλεάνθους, στη θέση Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β' (Οικονομικό Προσωπικό), στην υπηρεσία της καθ' ης η αίτηση Αρχής (η Αρχή), από 1/1/1991.

45 Η αιτήτρια προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής στις 14/9/60 και κατέχει από 1/1/86, το βαθμό του Επιθεωρητή.

Το ενδιαφερόμενο μέρος προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής στις 6/2/62 και κατείχε από 1/6/83 μέχρι την επίδικη απόφαση, επίσης το βαθμό του Επιθεωρητή.

Η Αρχή, με απόφασή της ημερομηνίας 3/5/91, αποφάσισε την πλήρωση μιας θέσης Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β', Οικονομικό Προσωπικό, που κενώθηκε ύστερα από την αφυπηρέτηση του πρώην κατόχου της, από 31/12/90.

Η θέση του Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β' είναι θέση Προαγωγής, και υποψήφιοι ήταν όσοι είχαν τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Επιθεωρητή, που είναι ο αμέσως κατώτερος βαθμός. Ανάμεσα στους υποψήφιους ήταν η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Για σκοπούς διαδικασίας πλήρωσης της θέσης συνήλθε, στις 26/7/91, το Συμβούλιο Προσωπικού για εξέταση του θέματος και παροχή συμβουλής προς την Αρχή, σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Τροποποιητικών) Γενικών Κανονισμών (οι Κανονισμοί). Τα πρακτικά της συνεδρίας αυτής επισυνάφθηκαν ως Τεκμήριο 2 στην ένσταση.

Κατά τη συνεδρία αυτή, το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού αναφέρθηκε στα απαιτούμενα προσόντα για πλήρωση της θέσης και μελέτησε τα ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα των υποψηφίων, σε συνδυασμό με την υπηρεσιακή τους κατάσταση, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι 13 μόνο από τους υποψηφίους κατείχαν τα προσόντα για προαγωγή.

Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού, αφού έλαβε υπόψη τα Φύλλα Ποιότητας και τα στοιχεία των προσωπικών φακέλων των 13 υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα για προαγωγή, όπως αυτά είχαν κατά την 1/1/91, επέλεξε 5 υποψηφίους ως τους επικρατέστερους. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και το ενδιαφερόμενο μέρος, όχι όμως η αιτήτρια.

Μετά από περαιτέρω αξιολόγηση και σύγκριση των 5 επικρατέστερων υποψηφίων, το Συμβούλιο Προσωπικού επέλεξε από τους 5 αυτούς υποψήφιους μόνο 3 τους

οποίους αφού κατέταξε κατά σειρά προτεραιότητας, πρότεινε ομόφωνα στην Αρχή ως τους ουσιαστικά καταλληλότερους για προαγωγή. Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν πρώτος στον κατάλογο αυτό.

5

Ακολούθως ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής, αφού μελέτησε τα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίας του Συμβουλίου Προσωπικού, σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος για προαγωγή στην επίδικη θέση. Οι συστάσεις του

10 Γενικού Διευθυντή βρίσκονται στο Τεκμήριο 3 στην ένσταση.

Τέλος, το θέμα τέθηκε μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα, ενώπιον της Αρχής, που κατά τη συνεδρία της

15 ημερομηνίας 29/7/91, αφού μελέτησε όλα τα ενώπιον της στοιχεία ~~πέρυ~~ ~~αφορούσαν~~ ~~τους~~ ~~υποψηφίους~~ και αξιολόγησε η ίδια όλους τους υποψηφίους, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των υπολοίπων σε

20 κάθε άποψη ο καταλληλότερος για προαγωγή στη θέση Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β' (Οικονομικού Προσωπικού) και γι' αυτό αποφάσισε την προαγωγή του στη θέση αυτή, από 1/1/91.

25 Ως αποτέλεσμα, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Με τη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή, επιδιώκεται η ακύρωση της επίδικης απόφασης για τους

30 ακόλουθους λόγους:

(1) Παράνομα δόθηκε αναδρομική ισχύς στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους.

35 (2) Η αξιολόγηση των υποψηφίων και ο καταρτισμός καταλόγου, από το Συμβούλιο Προσωπικού, έγινε με βάση χρόνο προγενέστερο του ουσιαδους χρόνου συνδρομής των προσόντων για προαγωγή.

40 (3) Το Συμβούλιο Προσωπικού λανθασμένα εφάρμοσε, κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων, τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7).

(4) Η απόφαση του Συμβουλίου προσωπικού είναι ανατιολόγητη.

(5) Η αιτήτρια έτυχε άνισης μεταχείρισης γιατί η ιδεολογία της δεν εκπροσωπείται στο Συμβούλιο Προσωπικού. 5

(6) Ο Κανονισμός 24, που προνοεί για τη συγκρότηση του Συμβουλίου Προσωπικού, είναι ultra vires προς το Νόμο και το Σύνταγμα. 10

(7) Οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή πάσχουν, είναι ανατιολόγητες κι' αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων. 15

(8) Η Αρχή προέβηκε στη λήψη της επίδικης απόφασης χωρίς να διενεργήσει δική της έρευνα και ειδικότερα αναφορικά με τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους. 20

(9) Η αιτήτρια υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία και προσόντα.

Το πρώτο θέμα που πρέπει να εξετάσω είναι το θέμα της συγκρότησης του Συμβουλίου Προσωπικού. Αυτό 25 προϋποθέτει εξέταση των νομικών σημείων 5 και 6 όπως αριθμούνται πιο πάνω.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίζεται ότι οι πρόνοιες του Κανονισμού 24 είναι εκτός της εξουσιοδοτήσεως 30 (ultra vires), του Νόμου και του Συντάγματος. Είναι η θέση της αιτήτριας ότι στο Συμβούλιο Προσωπικού εκπροσωπούσαν υπάλληλοι που ανήκαν συνδικαλιστικά σε όλες τις κομματικές παρατάξεις, εκτός του κόμματος στο οποίο ανήκει η αιτήτρια (που είναι η ΠΕΟ). Μ' αυτό 35 τον τρόπο, στερήθηκε η αιτήτρια, λόγω των πολιτικών της φρονημάτων, σύγκρισης από όργανο χωρίς προκατάληψη. Οι πρόνοιες του Κανονισμού 24 δημιούργησαν στην αιτήτρια δυσμενή και διαφοροποιημένη μεταχείριση, 40 αντίθετη με τα Άρθρα 28, 21.2 και 19 του Συντάγματος και είναι εκτός της εξουσιοδοτήσεως του Νόμου και των πιο πάνω Άρθρων του Συντάγματος, γιατί εισάγει τρόπο

επιλογής από όργανο που έχει σκοπό την επιδίωξη συνδικαλιστικής υποστήριξης στα μέλη της συντεχνίας, την οποία τα μέλη του εκπροσωπούν.

- 5 Ο Κανονισμός 24(1) και (2), όπως αυτός εκτίθεται στην ΚΔΠ 91/89, έχει ως εξής:

10 "24(1) Εν τη Αρχή λειτουργεί Συμβούλιον Προσωπικού επιλαμβανόμενον των κατά τας διατάξεις των παρόντων Κανονισμών αρμοδίως εισαγομένων ζητημάτων του Προσωπικού.

(2) Το Συμβούλιον Προσωπικού συγκροτείται ως
κάτωθι:

15

(α) Εκ τριών υπαλλήλων του Ανωτάτου ή Ανωτέρου Προσωπικού οριζομένων μετά των αναπληρωτών των του Γενικού Διευθυντού, εξ ών εις ορίζεται ως Πρόεδρος.

20

(β)(ι) Εκ τριών υπαλλήλων μετά των αναπληρωτών των διοριζομένων υπό του Γενικού Διευθυντού, και υποδεικνυομένων υπό των οργανώσεων του Προσωπικού της Αρχής των αναγωριζομένων υπ' αυτής κατ' αναλογίαν του αριθμού των μελών του προσωπικού της Αρχής το οποίον εκπροσωπούν ως κατωτέρω προβλέπεται".

25

30

(ιι) Ο αριθμός των υπαλλήλων τον οποίον εκάστη οργάνωσις του προσωπικού της Αρχής δικαιούται να υποδείξη εκ των τριών ανωτέρω υπαλλήλων του Συμβουλίου Προσωπικού δίδεται υπό του ακολούθου τύπου:

35

αριθμός μελών προσωπικού της οργανώσεως X 3

40

συνολικός αριθμός των μελών του προσωπικού της Αρχής.

Ο αριθμός των αναπληρωτών των ανωτέρω τριών

υπαλλήλων τον οποίον εκάστη οργάνωσις του προσωπικού της Αρχής θα υποδείξει εκ των ανωτέρω αναπληρωτών των τριών υπαλλήλων του Συμβουλίου Προσωπικού δίδεται υπό του ακολούθου τύπου:

αριθμός των μελών προσωπικού της οργάνωσης X 3

5

συνολικός αριθμός των μελών του προσωπικού της Αρχής.

10

(ιι) Εις περιπτώσιν κατά την οποίαν διά της εφαρμογής των ανωτέρω υπολείπονται εις ή περισσότεροι του ενός υπάλληλοι διά να συμπληρωθή ο αριθμός των ανωτέρω τριών υπαλλήλων ή των αναπληρωτών των, η συμπλήρωσις εκάστου αριθμού γίνεται κεχωρισμένως διά της υποδείξεως ενός υπαλλήλου υφ' εκάστης οργάνωσης, αρχής γενομένης από της οργάνωσης η οποία διαθέτει το μεγαλύτερον κλάσμα είτε εξ υπαρχής είτε ως υπόλοιπον και συνεχίζοντας μέχρι της συμπληρώσεως των τριών".

15

20

Στο Σύνταγμα δεν υπάρχει καμιά πρόνοια σχετικά με τον τρόπο προαγωγής υπαλλήλων της Αρχής. Ο Νόμος δίνει (με το άρθρο 3 του Νόμου 61/70) στην Αρχή εξουσία, ανάμεσα σ' άλλα, διενέργειας προαγωγών του προσωπικού της και θέσπισης κανονισμών που να ρυθμίζουν το θέμα. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη νομοθετική πρόνοια στην οποία να αντίκειται ο Κανονισμός αυτός. Οι μόνες πρόνοιες που υποδείχθηκαν από το δικηγόρο της αιτήτριας είναι τα Άρθρα 19, 21.2 και 28 του Συντάγματος. Οποιαδήποτε νομοθετική πρόνοια αντίκειται σε πρόνοιες του Συντάγματος είναι αντισυνταγματική. Νομοθετική πρόνοια κηρύσσεται άκυρη ως αντισυνταγματική, αν αποδειχθεί πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ότι είναι ασύμφωνη και αντίθετη και δεν μπορεί να συνυπάρξει με το Σύνταγμα (**Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου και Άλλων ν. Καραγιώργη και Άλλων**, Αναθεωρητική Έφεση 1163, ημερομηνίας 14/2/91).

25

30

35

40

Το Άρθρο 19 του Συντάγματος διαφυλάσσει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης, του λόγου και της

έκφρασης, το Άρθρο 21.2 το δικαίωμα του συνδικαλιζέσθαι, και το Άρθρο 28 το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης.

- 5 Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις δεν είναι πολιτικά κόμματα κι' ούτε έχουν πολιτικές επιδιώξεις ανάμεσα στους σκοπούς τους. Ούτε ο Κανονισμός 24 έχει καμιά σχέση με πολιτικές επιδιώξεις. Ο διορισμός, ως μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού, ατόμων υποδεικνυόμενων από
- 10 τις συνδικαλιστικές οργανώσεις που είναι αναγνωρισμένες από την Αρχή, δεν αντίκειται σε καμιά πρόνοια του Συντάγματος. Ούτε και υπάρχει στον Κανονισμό 24, πρόνοια ότι οι διοριζόμενοι πρέπει ν' ανήκουν συνδικαλιστικά στην οργάνωση που τους
- 15 υποδεικνύει, ή σ' οποιαδήποτε ~~άλλη~~ συνδικαλιστική οργάνωση. Τα υποδεικνυόμενα από τις συνδικαλιστικές οργάνώσεις μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού, δε διορίζονται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις αλλά από το Γενικό Διευθυντή, που ασκεί με τον τρόπο αυτό
- 20 κάποιον έλεγχο ως προς το ποιά άτομα θα διορισθούν.

Οι συμμετέχοντες του Συμβουλίου Προσωπικού δεν εκπροσωπούν καμιά οργάνωση, αλλά σκοπός τους είναι η επιλογή των καλύτερων υποψηφίων για προαγωγή. Προς

25 το σκοπό αυτό πρέπει να ενεργούν αμερόληπτα. Ισχυρισμοί για προκατάληψη πρέπει να αποδεικνύονται με βεβαιότητα (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449-450).

- 30 Το γεγονός ότι στο Συμβούλιο Προσωπικού δε συμμετείχε άτομο που να υποδείχθηκε από τη συνδικαλιστική οργάνωση της οποίας η αιτήτρια είναι μέλος, δεν αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη. Τα κριτήρια που εφάρμοσε το Συμβούλιο Προσωπικού κατά
- 35 την επιλογή των καλύτερων υποψηφίων, δεν είναι άλλα από τα οριζόμενα υπό των Κανονισμών, όπως φαίνεται από το Τεκμήριο 2. Εξάλλου, ως μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού συμμετέχουν, όχι μόνο τα 3 μέλη που υποδεικνύονται από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις (και
- 40 διορίζονται από το Γενικό Διευθυντή), αλλά και 3 άλλα μέλη που ανήκουν στο Ανώτερο ή Ανώτατο Προσωπικό και επιλέγονται από το Γενικό Διευθυντή. Τηρείται έτσι κάποια ισορροπία μεταξύ των οριζομένων από τη

Διεύθυνση της Αρχής και των συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων της Αρχής. Στην υπό κρίση περίπτωση, η επιλογή των καλύτερων, κατά την κρίση του Συμβουλίου Προσωπικού υποψηφίων, ήταν ομόφωνη από όλα τα μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού, είτε υποδειχθέντα υπό συνδικαλιστικών οργανώσεων, είτε μη. Περαιτέρω, δεν έγινε καμιά αναφορά στις πολιτικές πεποιθήσεις της αιτήτριας. 5

Οι ισχυρισμοί της αιτήτριας για προκατάληψη δεν αποδείχθηκαν και απορρίπτονται ως αβάσιμοι. Ούτε η παραβίαση οποιουδήποτε από τα Άρθρα του Συντάγματος στα οποία γίνεται αναφορά αποδείχθηκε. Τα κριτήρια που εφάρμοσε το Συμβούλιο Προσωπικού, αναφέρονται στα πρακτικά του (Τεκμήριο 2), και εφαρμόστηκαν για όλους. Δεν υπήρξε άνιση μεταχείριση της αιτήτριας, ούτε πλήγηκαν τα συνδικαλιστικά της δικαιώματα. 10 15

Θα εξετάσω τώρα το νομικό σημείο με αριθμό 2. 20

Η θέση της αιτήτριας είναι ότι το Συμβούλιο Προσωπικού ενήργησε κάτω από πλάνη, κρίνοντας την καταλληλότητα των υποψηφίων με βάση τα στοιχεία που τους αφορούσαν, όπως είχαν την 1/1/91, ημερομηνία προγενέστερη του ουσιώδους χρόνου συνδρομής των προσόντων για προαγωγή. 25

Σύμφωνα με την υπόθεση **Republic v. Pericleous & Others** (1984) 3 C.L.R. 577, 586, ουσιώδης χρόνος συνδρομής των προσόντων για προαγωγή, είναι, στην περίπτωση προαγωγών Δημοσίων Υπαλλήλων, η ημερομηνία λήψης από την ΕΔΥ της πρότασης για πλήρωση της θέσης. Στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρξε πρόταση για πλήρωση της επίδικης θέσης, αλλά απόφαση για πλήρωσή της που λήφθηκε από την ίδια την Αρχή, στις 3/5/91. Επομένως, ουσιώδης χρόνος συνδρομής των προσόντων για προαγωγή με βάση τον οποίο θα κριθεί ποιοί δικαιούνται να είναι υποψήφιοι, είναι η ημερομηνία αυτή και όχι οποιαδήποτε άλλη, προγενέστερη ή μεταγενέστερη. 30 35 40

Στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού (Τεκμήριο

2), αναφέρονται τα ακόλουθα:

5 "Επίσης, ανέφερε ο κ. Μοδέστου, η παροχή συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού προς την Αρχή για τη θέση αυτή θα πρέπει να γίνει, σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση της Αρχής, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε την 1 Ιανουαρίου 1991, ημερομηνία η οποία έπεται της ημερομηνίας αφυπηρητήσεως του κ. Κουλούτσιου."

10

15 Η απόφαση του Συμβουλίου Προσωπικού να λάβει υπόψη, ως ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων και άλλων στοιχείων κρίσεως των υποψηφίων, την ημερομηνία αφυπηρέτησης του προκατόχου της θέσης, είναι οπωσδήποτε λανθασμένη, με βάση τη νομολογία μας. Η ακύρωση της επίδικης απόφασης για το λόγο αυτό θα εξαρτηθεί όμως από το κατά πόσο το γεγονός αυτό επηρέασε καθόλου τη θέση της αιτήτριας, ως προς το ενδιαφερόμενο μέρος, αφού η προσφυγή δεν ασκήθηκε 20 από οποιοδήποτε άτομο που δεν είχε τα προσόντα για προαγωγή κατά την 1/1/91, αλλά τα απέκτησε μέχρι την 3/5/91.

25 Τόσο η αιτήτρια, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος, θεωρήθηκαν υποψήφιοι για προαγωγή. Επομένως, το δικαίωμα της αιτήτριας για υποψηφιότητα, δεν επηρεάστηκε. Το ότι το Συμβούλιο Προσωπικού έκρινε την καταλληλότητα των υποψηφίων με βάση το πραγματικό καθεστώς (στοιχεία κρίσεως), που 30 επικρατούσε κατά την 1/1/91, επίσης δεν επηρέασε, κατά την κρίση μου, τη θέση της αιτήτριας έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους καθότι, από έρευνα στους φακέλους τους, δε διαπίστωσα την ύπαρξη οποιουδήποτε στοιχείου, μεταγενέστερου της 1/1/91 και προγενέστερου 35 του χρόνου λήψης της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού, που η λήψη του υπόψη θα επηρέαζε καθ' οποιοδήποτε τρόπο την επίδικη απόφαση.

40 Με βάση τα πιο πάνω, βρίσκω ότι ο ισχυρισμός αυτός της αιτήτριας, αν και βάσιμος, έχει μόνο ακαδημαϊκή σημασία στην παρούσα περίπτωση κι' επομένως δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της επίδικης απόφασης.

Τα επόμενα θέματα που χρήζουν εξέτασης είναι η κρίση των υποψηφίων, από το Συμβούλιο Προσωπικού, με βάση τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7) και η αιτιολογία της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού (θέματα με αρ. 3 και 4).

5

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι το Συμβούλιο Προσωπικού, λανθασμένα εφάρμοσε, κατά τη διαδικασία επιλογής των καταλληλότερων υποψηφίων, τα κριτήρια που αναφέρονται στον Κανονισμό 10(7) κι' ότι τα κριτήρια αυτά μπορούσαν να εφαρμοσθούν μόνο από την Αρχή, κατά την τελική κρίση των υποψηφίων.

10

Το ίδιο θέμα εγέρθηκε στις υποθέσεις *Χ"Βασιλείου και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*, Υποθέσεις αρ. 923/91 και 971/91, ημερομηνίας 3/11/92, όπου ο αδελφός Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης, εκδίδοντας την απόφασή του, είπε τα ακόλουθα:

15

"Ο Κανονισμός 10(7) καθορίζει τα κριτήρια με βάση τα οποία διενεργούνται οι κρίσεις για προαγωγή. Η διαμόρφωση άποψης από το Συμβούλιο Προσωπικού προκειμένου να συμβουλευσει το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, αποτελεί, όπως ορθά υποδεικνύουν οι καθ' ων η αίτηση, μέρος της διαδικασίας των κρίσεων για προαγωγή. Δεν είναι βάσιμο το επιχείρημα πως ήταν ανεπίτρεπτη η διαμόρφωση της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους".

20

25

30

Συμφωνώ με τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω και απορρίπτω τον ισχυρισμό αυτό του δικηγόρου της αιτήτριας ως αβάσιμο, προσθέτοντας ότι θα ήταν παράλογο να εφαρμόζονταν άλλα κριτήρια από το ένα και άλλα κριτήρια από το άλλο όργανο.

35

Όσο για την αιτιολογία της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού, αυτή βρίσκεται κατά τη γνώμη μου στα πρακτικά της συνεδρίας του, Τετμήριο 2, και συμπληρώνεται επίσης από τα στοιχεία των φακέλων.

40

- Το επόμενο θέμα αφορά τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή. Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι είναι άκυρες γιατί είναι αναιτιολόγητες και αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων κι' ότι ο Γενικός Διευθυντής
- 5 έλαβε υπόψη κατά τη διαμόρφωσή τους και την προσωπική του γνώμη που όμως δεν καταγράφεται και που δεν προβλέπεται από τους Κανονισμούς ως στοιχείο κρίσεως.
- 10 Η λήψη υπόψη κατά τη διενέργεια προαγωγών, των εισηγήσεων του Γενικού Διευθυντή, προνοείται από τους Κανονισμούς (Κανονισμός 10(5)).

15 Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή είναι η ακόλουθη (Τεκμήριο 3):

20 "Μελέτησα τα πρακτικά της συνεδρίασεως 44/91 του Συμβουλίου Προσωπικού και παραθέτω πιο κάτω τις απόψεις και την εισήγησή μου για πλήρωση της κενής θέσεως:

25 Στα πρακτικά παρατίθενται πίνακες των υπαλλήλων που βρίσκονται στο βαθμό του Επιθεωρητή, που είναι ο αμέσως κατώτερος βαθμός του Προϊστάμενου Υπηρεσίας 'Β', έχουν συμπληρώσει τριετία στο βαθμό και δικαιούνται κρίσεως.

30 Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού εξετάζει ποιοί από τους Επιθεωρητές διαθέτουν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπονται στον Κανονισμό 8 (1)(Β)(β) ή πληρούν το Σχέδιο Υπηρεσίας για προσωπικό που προσλήφθηκε πριν τις 13.5.1972 ή πληρούν τις προϋποθέσεις για προαγωγή στο βαθμό του Προϊστάμενου Υπηρεσίας 'Β' Οικονομικού

35 Προσωπικού και καταρτίζει το σχετικό πίνακα.

40 Ακολούθως το Συμβούλιο Προσωπικού προχωρεί σε αξιολόγηση των υποψηφίων υπαλλήλων και σε σύγκριση μεταξύ τους και καταλήγει στη Συμβουλή του για πλήρωση της κενής θέσεως.

Από τη διεξοδική μελέτη των πρακτικών του

Συμβουλίου Προσωπικού, των προσωπικών φακέλων των υποψήφιων υπαλλήλων και από την προσωπική μου άποψη για τον καθένα από αυτούς, διαπιστώνω ότι η Συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού είναι σωστή και δικαιολογημένη, γι' αυτό και εισηγούμαι προαγωγή του υπαλλήλου Ευθύμιου Κλεάνθους (1019) στο βαθμό του Προϊστάμενου Υπηρεσίας 'Β' Οικονομικού Προσωπικού. 5

Ο Ε. Κλεάνθους διαθέτει καλά τυπικά προσόντα, έχει πολύ καλή απόδοση, επίδοση και ικανότητες και κατά την άποψή μου είναι καθόλα κατάλληλος για προαγωγή". 10

Οι ίδιοι ακριβώς ισχυρισμοί εγέρθηκαν και στην υπόθεση *Χ"Βασιλείου ν. ΑΤΗΚ* (όπως πιο πάνω). Ο αδελφός Δικαστής κ. Κωνσταντινίδης, απορρίπτοντας τους ισχυρισμούς αυτούς, είπε ότι, "... πέρα από τα αντικειμενικά κριτήρια των φακέλων που και το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής μπορεί να διαπιστώσει, είναι ενδεδειγμένο ν' αξιοποιηθούν και όσα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής γνωρίζει αναφορικά με την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων". 15 20

Συμφωνώ με τα πιο πάνω, τα οποία και υιοθετώ για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης. Εξάλλου, η σύσταση του Γενικού Διευθυντή θα ήταν χωρίς καμιά ουσιαστική σημασία αν δεν πρόσθετε τίποτα σ' ότι θα μπορούσαν να εντοπισθούν από τα στοιχεία των φακέλων (*Παπαϊωάννου ν. Δημοκρατίας*, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 891, ημερομηνίας 19/12/91). 25 30

Το ίδιο ακριβώς αβάσιμος είναι κι' ο ισχυρισμός ότι η γνώμη του Γενικού Διευθυντή δεν καταγράφηκε. Η γνώμη του είναι ακριβώς αυτή που καταγράφεται. Οι αποφάσεις στις οποίες παρέπεμψε ο δικηγόρος της αιτήτριας αφορούν περιπτώσεις στις οποίες αναφέρετο στα πρακτικά ότι λήφθηκαν υπόψη οι συστάσεις του Διευθυντή, χωρίς να καταγράφονται πουθενά αυτές οι συστάσεις, και διαφέρουν επομένως, από την παρούσα περίπτωση (Βλέπε επίσης *Χ"Βασιλείου ν. ΑΤΗΚ* (όπως πιο πάνω)). 35 40

Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή είναι αιτιολογημένη αφού αναφέρει σ' αυτή τί έλαβε υπόψη για τη διαμόρφωσή της, όπως και το γιατί σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος. Δεν υπάρχει τίποτε στους φακέλους στο οποίο ν' αντίκειται αυτή η σύσταση. Οι ισχυρισμοί του δικηγόρου της αιτήτριας που αφορούν τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή, απορρίπτονται.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε επίσης ότι η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί για το λόγο ότι η Αρχή δε διενήργησε δική της έρευνα όσον αφορά τα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους. Αν και είχε ενώπιόν της την εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού, γι' αναγνώριση των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους στη Λογιστική ως ισοδυνάμων με το LCCI Accounting Higher, δεν προέβηκε η ίδια σε καμιά διαπίστωση.

Στα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού αναφέρονται, σχετικά, τα ακόλουθα:

"Αναφορικά με τα προσόντα του κ. Ευθύμιου Κλεάνθους και συγκεκριμένα τις εξετάσεις Accounting Stage III (Advanced Level) του Royal Society of Arts, το Συμβούλιο Προσωπικού έλαβε υπόψη την εγκύκλιο της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοικήσεως και Προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών με αρ. 805 και ημερομηνία 20 Μαρτίου 1987 στην οποία επισυνάπτεται κατάλογος των προσόντων, στα οποία περιλαμβάνεται και το προσόν αυτό, που εγκρίθηκαν από τον Υπουργό Οικονομικών ως ισοδύναμα με τις εξετάσεις της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου (LCCI Accounting Higher). Η εγκύκλιος αυτή της Δημόσιας Διοικήσεως και Προσωπικού επισυνάπτεται ως Συνημμένο '4'."

Με βάση τα πιο πάνω, το Συμβούλιο Προσωπικού συμβουλεύει την Αρχή να θεωρήσει και αυτή τις εξετάσεις Accounting Stage III (Advanced Level) του Royal Society of Arts ως ισότιμες/ισοδύναμες με τις εξετάσεις του LCCI Accounting Higher".

Η συμβουλή αυτή τέθηκε ενώπιον της Αρχής, στα πρακτικά της οποίας (Τεκμήριο 1) αναφέρονται τα εξής:

"Με βάση όλα τα πιο πάνω, το Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη τη Συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού, την Εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, το περιεχόμενο των προσωπικών τους φακέλων και τα Φύλλα Πιλοτικής/Προαγωγής τους, συνέκρινε όλους τους υποψήφιους μεταξύ τους και έκρινε ότι ο υποψήφιος Ευθύμιος Κλεάνθους (1019) υπερέχει των υπολοίπων σε ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα και είναι από κάθε άποψη ο καταλληλότερος για πλήρωση της κενής θέσεως Προϊστάμενου Υπηρεσίας 'Β' (Οικονομικού Προσωπικού), γι' αυτό και αποφάσισε την προαγωγή του στον πιο πάνω βαθμό".

Στα πρακτικά της Αρχής δε γίνεται ειδική μνεία στα προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους. Η συμβουλή όμως του Συμβουλίου Προσωπικού βρισκόταν ενώπιον της Αρχής και λήφθηκε υπόψη στο σύνολό της. Επομένως, μπορεί να συναχθεί, λαμβανομένου επίσης υπόψη του τεκμηρίου της κανονικότητας, το συμπέρασμα ότι η Αρχή ενέκρινε την εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού σχετικά με τα υπό αναφορά προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους. Αυτό ενισχύεται κι' από την αναφορά, στο πιο πάνω απόσπασμα, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει των υπολοίπων σε ακαδημαϊκά και επαγγελματικά προσόντα. Εξάλλου η υποψηφιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους δεν επηρεάζεται από την κατοχή ή μη, από αυτόν, του προσόντος του LCCI Accounting Higher, ενόψει της τροποποίησης που έγινε στο σχέδιο υπηρεσίας του Βοηθού Λογιστικού Λειτουργού, στις 21/12/90, με την ΚΔΠ 375/90.

Αναφορικά με το νομικό σημείο με αριθμό 9, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι η αιτήτρια υπερέχει σε αξία, προσόντα και πείρα, μεταγενέστερη της απόκτησης των προσόντων της. Σύμφωνα με την εισήγησή του, τα σχόλια των Προϊσταμένων είναι καλύτερα στην περίπτωση της αιτήτριας σε σύγκριση μ' αυτά του ενδιαφερόμενου μέρους.

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση παρατήρησε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα, προσόντα και πείρα, κι' ότι έχει καλύτερα σχόλια από τους

Προϊσταμένους του σε σύγκριση με την αιτήτρια. Τέλος, δέχθηκε ότι η αιτήτρια υπερέχει ελαφρά σε βαθμολογία.

5 Για να επιτύχει ένας αιτητής την ακύρωση της προαγωγής άλλου προσώπου, πρέπει να αποδείξει όχι απλή, αλλά έκδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντα.

10 Η κρίση των υποψηφίων για προαγωγή γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 10(7), όπως τροποποιήθηκε με την ΚΔΠ 163/90 και που έχει ως εξής:

15 "(7)Οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους.

20 Η Αρχή διατηρεί το δικαίωμα κατά τις κρίσεις για προαγωγή να αποφασίζει κάθε φορά να καλεί ή να μην καλεί σε συνέντευξη του υποψηφίους για προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση ή θέσεις:

25 Νοείται ότι, στην περίπτωση που η Αρχή αποφασίζει να καλέσει τους υποψηφίους για προαγωγή σε συνέντευξη, η κρίση θα διενεργείται σε συνδυασμό και με την προσωπική εντύπωση που αποκόμισαν για τους υποψηφίους τα μέλη της Αρχής".

30 Σύμφωνα με τον πιο πάνω Κανονισμό, η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής. Επομένως, δεν εφαρμόζεται η νομολογία που διαμορφώθηκε σχετικά με τους δημόσιους υπαλλήλους, που στην περίπτωσή τους η αρχαιότητα είναι ένα από τα νομοθετημένα κριτήρια
35 επιλογής.

40 Αναφορικά με τη βαθμολογία των ενδιαφερομένων, είναι δύσκολο να πει κανείς ποιος υπερέχει, με τον τρόπο που γίνεται η βαθμολογία, χωρίς να εξάγεται γενική βαθμολογία. Δε βλέπω να υπάρχει ουσιαστική υπεροχή κανενός. Έστω κι' αν υπάρχει ελαφρή υπεροχή της αιτήτριας, αυτή δεν μπορεί οπωσδήποτε να χαρακτηριστεί

ως έκδηλη. Για υπολογισμό της αξίας των υποψηφίων, και την καταλληλότητά τους, σημασία έχουν κι' οι παρατηρήσεις των Προϊσταμένων τους. Και σ' αυτή την περίπτωση οι δύο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι. Τα σχόλια και για τους δύο είναι εξίσου καλά σ' όλα τα χρόνια που καταγράφονται. Συστάσεις για προαγωγή υπάρχουν, στην περίπτωση της αιτήτριας, κατά τα χρόνια 1985, 1989 και 1990, στη δε περίπτωση του ενδιαφερόμενου μέρους στα χρόνια 1987, 1988, 1989 και 1990. Η σύσταση αυτή αποτελεί επίσης στοιχείο κρίσεως της καταλληλότητας των υποψηφίων. Μπορεί να λεχθεί ότι η κρίση του ενδιαφερόμενου μέρους ως καταλληλότερου, ήταν εύλογα εφικτή.

Η πείρα αποτελεί επίσης παράγοντα προσδιορισμού της καταλληλότητας των υποψηφίων. Και οι δύο υποψήφιοι έχουν σημαντική πείρα στην Αρχή. Το γεγονός ότι η αιτήτρια απόκτησε τα προσόντα της πριν το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν επηρεάζει τον παράγοντα της πείρας. Οι υποψήφιοι είναι και πάλι περίπου ισοδύναμοι.

Ούτε και στα προσόντα υπερέχει η αιτήτρια. Αντίθετα υπάρχει κάποια υπεροχή εκ μέρους του ενδιαφερόμενου μέρους.

Με βάση τα πιο πάνω, βρίσκω ότι η απόφαση της Αρχής να θεωρήσει το ενδιαφερόμενο μέρος ως τον καταλληλότερο για προαγωγή ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν και εντός των πλαισίων της διακριτικής της ευχέρειας. Δεν υπάρχει οπωσδήποτε έκδηλη υπεροχή της αιτήτριας. Ακόμα και στην περίπτωση που δεν υπήρχε απόφαση της Αρχής αναφορικά με την ισοτιμία των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους με το LCCI Accounting Higher, και πάλι η υπεροχή της αιτήτριας δε θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, έκδηλη.

Το τί απομένει να εξεταστεί είναι το θέμα της αναδρομικότητας της επίδικης απόφασης.

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε στις 29/7/91 και δόθηκε σ' αυτή αναδρομική ισχύς, από 1/1/91, προφανώς μόνο για το λόγο ότι ο προκάτοχος της θέσης αφυπηρέτησε στις 31/12/90.

Στο διοικητικό δίκαιο υπάρχει η αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων (Βλέπε *Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 219).

5 Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, 1929-1959 στη σελίδα 197, αναφέρεται ότι δεν μπορεί να δοθεί αναδρομική ισχύς σε πράξη προαγωγής υπαλλήλου.

10 Στο γενικό κανόνα της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων, υπάρχουν κι' ορισμένες εξαιρέσεις, που απαριθμούνται στις σελίδες 197-198 του πιο πάνω συγγράμματος. Η πρώτη περίπτωση είναι η ύπαρξη ειδικής διάταξης νόμου που να ορίζει ότι η διοικητική

15 πράξη ανατρέχει σε χρόνο προγενέστερο της έκδοσής της.

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση αναφέρθηκε στον Κανονισμό 10(6) και ισχυρίστηκε ότι ο Κανονισμός αυτός παρείχε την αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση. Ο

20 Κανονισμός 10(6) έχει ως εξής:

"Αι βάσει του παρόντος Κανονισμού προαγωγαί διενεργούνται εντός εξ μηνών αφ' ης κενωθή ή δημιουργηθή η πληρωθησομένη διά της προαγωγής θέσις."

25

Η πιο πάνω κανονιστική διάταξη δεν ευνοεί, κατά τη γνώμη μου, τη θέση του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση. Το γεγονός ότι οι κενές θέσεις πρέπει να πληρώνονται εντός 6 μηνών από την κένωση ή δημιουργία τους, δεν παρέχει αφ' εαυτού έρεισμα για την πλήρωση των θέσεων με αναδρομική ισχύ. Ο Κανονισμός αναφέρεται στο χρόνο λήψης της διοικητικής απόφασης και όχι στο χρόνο ισχύος της.

35

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση πρόβαλε επίσης τον ισχυρισμό ότι ο περί Προϋπολογισμού Νόμος της Αρχής, για το 1991, παρέχει την απαιτούμενη νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναδρομική ισχύ της επίδικης προαγωγής. Υποστήριξε τον ισχυρισμό του με αναφορά στις υποθέσεις *Ορθοδόξου και Άλλων ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*, Υπόθεση αρ. 816/91, ημερομηνίας 30/6/92 και *Γεωργίου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου*,

40

Υπόθεση αρ. 819/91, ημερομηνίας 17/7/92.

Στις υποθέσεις αυτές έγινε δεκτό ότι ο περί Προϋπολογισμού Νόμος της Αρχής παρείχε την αναγκαία νομική εξουσιοδότηση για αναδρομική ισχύ των προαγωγών. 5

Η κάθε περίπτωση εξετάζεται σύμφωνα με τα δικά της περιστατικά. 10

Η υπόθεση *Panayides v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 378, αφορούσε προαγωγή σε θέση που δημιουργήθηκε λόγω αναδιοργάνωσης στο Τμήμα. Προς το σκοπό πλήρωσής της, ανάμεσα σ' άλλες, θεσπίστηκε ο περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμος (Αρ. 9) του 1970, (αρ. 34/70). Στο Νόμο αυτό, που δημοσιεύθηκε στις 15/5/70, υπήρχε η ακόλουθη πρόνοια: 15

"Διάθεσις χρημάτων αναγκαίων διά τους μισθούς από της 1ης Ιανουαρίου μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1970, των ιδρυομένων νέων θέσεων...". 20

Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου βρήκε, με βάση την πρόνοια αυτή, ότι υπήρχε η αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναδρομική ισχύ της προαγωγής. 25

Άλλη υπόθεση σχετική με το θέμα, είναι η υπόθεση *Soteriades and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1604, που αφορούσε την πλήρωση θέσεων με αναδρομική ισχύ. Οι θέσεις δημιουργήθηκαν με τον περί Δημοσίας Υπηρεσίας της Δημοκρατίας (Ίδρυσης Προσωρινών Θέσεων) Νόμο του 1981, που θεσπίστηκε στις 10/7/81. Το 1982, θεσπίστηκε ο περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμός εις Δημοσίας Θέσεις) (Τροποποιητικός) Νόμος του 1982 (Αρ. 15/82). Ο Νόμος θεσπίστηκε στις 9/4/82, και περιλάμβανε, στο άρθρο 3, ειδική πρόνοια με βάση την οποία έκτακτοι υπάλληλοι που ήταν στην υπηρεσία κατά την ημερομηνία θεσπίσεως του βασικού Νόμου (10/7/81) διορίζονταν σε κατάλληλη θέση στη Δημόσια Υπηρεσία, από την ημερομηνία αυτή (10/7/81). 30 35 40

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου

Επικρατείας, 1929-1959, αναφέρονται, στη σελίδα 197, τα ακόλουθα:

5 "Κατά κανόνα, αι διοικητικαί πράξεις ισχύουν από της εκδόσεώς των και δεν έχουν αναδρομικήν δύναμιν...

Η αρχή αυτή ισχύει επί ατομικών και κανονιστικών πράξεων...

10 Ούτω δεν δύναται να δοθή αναδρομική ισχύς εις πράξιν προαγωγής υπαλλήλου...

Από της αρχής της μη αναδρομικότητος των διοικητικών πράξεων αναγνωρίζονται εν τη νομολογία αι κάτωθι εξαιρέσεις:

15 α. Επί υπάρξεως ειδικής διατάξεως νόμου, οριζούσης ότι η διοικητική πράξις ανατρέχει εις χρόνον προγενέστερον της εκδόσεώς της: 20 (45). Αλλ' εκ μόνου του γεγονότος, ότι ο νόμος έχει αναδρομικήν δύναμιν, δεν συνάγεται αναγκαίως και βούλησις του

20 νομοθέτου, όπως και η κατ' εξουσιοδότησιν αυτού εκδιδόμενη διοικητική πράξις ενέχη ρύθμισιν αναδρομικήν: 1787-1789 (52)".

25 Οι αποφάσεις που αναφέρθηκαν πιο πάνω, συνάδουν με το πιο πάνω απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας. Στις περιπτώσεις εκείνες υπήρχε ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση.

30 Στην υπόθεση *Afxentiou v. Public Service Commission* (1973) 3 C.L.R. 309, ο Δικαστής κ. Α. Λοΐζου, όπως ήταν τότε, διαφοροποιώντας την υπόθεση *Panayides* (την πρωτόδικη, αφού η απόφαση της Ολομέλειας ήταν μεταγενέστερη), είτε στις σελίδες 318-319, ότι το γεγονός της δημιουργίας μιας θέσης με τον Προϋπολογισμό, ο

35 οποίος καλύπτει ολόκληρο το χρόνο στον οποίο αναφέρεται, δεν μπορεί από μόνο του να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με ρητή νομοθετική εξουσιοδότηση για την πλήρωση της θέσης αναδρομικά.

40 Οι υποθέσεις *Panayides* (ανωτέρω) και *Afxentiou* (ανωτέρω), ακολουθήθηκαν και στην υπόθεση *Kotsonis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2346, όπου το Δικαστήριο αποφάσισε ότι παρόλο που υπήρχε ειδική πρόνοια στον

Προϋπολογισμό για προαγωγή Λογιστικών Λειτουργιών, 2ης Τάξης, που πληρούσαν ορισμένες προϋποθέσεις, στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 1ης Τάξης, άμα τη συμπληρώσει ενός χρόνου υπηρεσίας στο ανώτατο όριο της κλίμακας της θέσης τους, η πρόνοια αυτή ήταν 5
 δυνητική και δεν υποχρέωνε την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να προβεί σε αναδρομικές προαγωγές. Σχετική είναι και η υπόθεση *Papaioannou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 474, όπου γίνεται αναφορά στην 10
 προηγούμενη νομολογία.

Στην παρούσα περίπτωση, η ισχυριζόμενη νομοθετική εξουσιοδότηση είναι ο περί Προϋπολογισμού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Νόμος του 1991 (αρ. 93/91). 15
 Στο νόμο αυτό, δεν υπάρχει ειδική διάταξη που να εξουσιοδοτεί τη διενέργεια προαγωγών με αναδρομική ισχύ. Το γεγονός ότι ο νόμος αυτός κάλυπτε τις δαπάνες της Αρχής για ολόκληρο το έτος 1991, δεν μπορεί από 20
 μόνο του να προσδώσει κατά τη γνώμη μου, την αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναδρομική ισχύ της επίδικης πράξης, ενόψει του πιο πάνω αιτοσπάσματος από τα Πορίσματα Νομολογίας και των προαναφερθεισών αποφάσεων.

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκω ότι στην παρούσα 25
 περίπτωση δεν υπήρχε ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση για διενέργεια της επίδικης προαγωγής με αναδρομική ισχύ. Για το λόγο αυτό, το μέρος της επίδικης απόφασης που αφορά την αναδρομικότητα της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους, πρέπει ν' ακυρωθεί. Το μέρος 30
 της επίδικης απόφασης που αφορά την επιλογή του όμως, μένει άθικτο, αφού το παράνομο μέρος της επίδικης απόφασης μπορεί να διαχωρισθεί από το νόμιμο, χωρίς να το επηρεάζει (Βλέπε *Clerides and Others (No. 1) v. Republic* (1966) 3 C.L.R. 701, *Kissonerga Development Co. Ltd. v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 462, 477, *Panayides v. Republic* (ανωτέρω), σελίδα 383 και *Papaioannou v. Republic* (ανωτέρω), σελίδες 488-489). 35

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει 40
 μερικώς και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται κατά την

έκταση που αναφέρεται πιο πάνω.

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

5

Η προσφυγή επιτυγχάνει μερικώς χωρίς έξοδα.